

Skæbnens Veje er uransagelige! Ofte, naar Fremtidens Horisont er mørk og skyet, viser det sig, at netop det skulde til, for at Solen bagefter kan skinne med saa megen des større Glans.

Poul er Søn af fattige Portnerfolk og indtager selv en Kontorists beskedne Stilling hos den rige Fabrikant Holmfeldt. Fabrikanten er Fader til Verdens sødeste unge Pige, synes Poul da, og de to unge Mennesker er i al Hemmelighed forlovede; men ak, deres Udsigter er kun smaa, det indrømmer de selv, for den rige Fabrikant vil saa mand aldrig acceptere den fattige Poul som Svigersøn. En Dag sidder Poul med en større Bunke Pengesedler foran sig paa sit Bord og gør Kassen op; udenfor stormer det af alle Kræfter og idet en af Poul's Kolleger gaar, jager en susende Gennemtræk gennem Stuen og blæser en Del af Pengesedlerne ned paa Gulvet. Poul mener at han har faaet dem op igen alle sammen og bliver derfor ganske konfunderet, da Fabrikanten ved det paafølgende Kasseeftersyn gør ham opmærksom paa, at der mangler 3 Femhundredekronesedler, altsaa ialt 1500 Kr.; da han fortæller om Trækvinden før, der spredte Sedlerne over hele Gulvet, smiler Fabrikanten spidsk og mener, at det vist har været en høj Grad belejlig "Trækvind" som har faaet netop de tre største Sedler til at flytte sig, men nu nok om det, han har ikke Brug for en Mand, for hvem Pengene "blæser bort" Poul staar aldeles fortunlet, men han maa jo indrømme at han har skinnet imod sig, bevise sin Uskyldighed kan han jo ikke, og han har derfor ikke andet at gøre end gaa. Værre bliver det dog, da han kommer hjem og hans egen Fader tvivler paa ham - hans egen Fader tror, han er en Tyv! Aldeles synderknust synker Poul til sin Moders Bryst! Gudværeløvet, hun tror ham da, hun ved, at hvormeget han saa end har skinnet imod sig, kan han frit se enhver i Øjet. Endnu en Gang omfavner han sin Moder, endnu en Gang forsøger han at tale Faderen til Fornuft - forgæves han har ingen Søn mere, siger den gamle Mand og forstødt af sin egen Fader gaar Poul da den tunge Gang ud i den vide Verden. Han lejer sig ind paa et lille Logihus (nu maa der økonomieres) hvor han ved et Tilfælde hører om et Anslag, der planlægges mod en Kaptajn, der kommer lidt ud for at more sig; han faar Lejlighed til at redde ham saa nogenlunde fra Overfaldet og bliver til Gengæld inviteret med Kaptainen paa hans Skib, der ligger klar til at sejle til Australien; herovre mener hans nye Ven, hvem han fortæller sin triste Historie, vil han let kunne bryde sig en Bane. Det gaar nu desværre ikke saa let derovre, som han har tænkt sig, overalt bliver han vist af, fordi han ingen Anbefalinger har, og da han saa tilmed en Dag bliver overfaldet af et Par Banditter og berøvet baade sit Ur og sine Penge, synes Fremtiden ham at være et stort Mørke. Men atter kommer Tilfældet ham til Hjælp: En Aften har han træt og mødig smidt sig i en Bunke Hø udenfor et Skur i Udkanten af Byen og her hører han nogle Tyveknægte planlægge en Forbrydelse mod en Mand, hos hvem han netop har søgt Plads. Nu advarer han Manden, hindrer derved Forbrydelsen og faar som Tak en god Stilling hos denne. Efter et Aars Forløb har han sparet sig en god Skilling sammen og beder om en Ferie, som straks tilstaas ham. Tilfældet vil, at der den samme Dag, som han har meldt sin Ankomst, gøres Hovedrengøring paa det Kontor, hvor han før var ansat og nu findes de dengang forsvundne Pengesedler! Nu er Poul's Uskyldighed jo bevist paa den skønneste Maade, og Fabrikanten som indser, at han kun daarlig kan gøre sin Uret god igen, giver uden Betænkning sit Minde til Poul's Forlovelse med Datteren, og Poul ser nu klart, hvad Forsynets Mening har været med de Prøvelser, han har maattet gennemgaa - men saadan noget ser man altid først-bagefter.